

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9Csp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123345553
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:6123345553.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803 zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanej A. B., nar.XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX D. zastúpenej E. E. E., advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník o zaplatenie X.XXX,XX eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 23.06.2023 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu X.XXX,XX eur, úrok vo výške X.XXX,XX eur, úrok z omeškania vo výške 112,39 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy XX.XXX,XX eur od 13.09.2022 do 06.10.2022, zo sumy X.XXX,XX eur od 07.10.2022 do 24.10.2022 eur, zo sumy X.XXX,XX eur od 25.10.2022 do 19.12.2022, zo sumy X.XXX,XX eur od 20.12.2022 do 16.01.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 17.01.2023 do 16.02.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 17.02.2023 do 23.03.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 24.03.2023 do 18.04.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 19.04.2023 do 16.05.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 17.05.2023 do 15.06.2023, zo sumy X.XXX,XX eur od 16.06.2023 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 12.09.2022 medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 36 854 140 a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, ktorá v čase postúpenia pohľadávky bola napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. V žalobe tvrdil, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 23.05.2016 Zmluvu

č. 063/5006/16SU, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru vo výške XX.XXX,-XXX. V žalobe uviedol podmienky úverovej zmluvy a tvrdil, že peňažné prostriedky na základe zmluvy žalovanej boli poskytnuté, podmienky ich čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP, pričom žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu a upozorneniu v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka neplnila

v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 04.08.2021, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. V žalobe uviedol, že pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu XX.XXX,XX eur, ktorá pozostávala z istiny XX.XXX,XX eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1.442,47 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 112,39 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná podľa tvrdenia žalobcu uhradila mu v splátkach platených od 06.10.2022 do 15.06.2023 sumu spolu 1.848,-eur, zvyšok neuhradila, preto podáva žalobu v ktorej sa domáha zaplatenia sumy vo výške spolu X.XXX,XX eur ako súčtu neuhradenej istiny úveru X.XXX,XX eur, neuhradeného úroku 1.442,47 eur a neuhradeného úroku z omeškania 112,39 eur, ako aj zákonného úroku z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. So žalobou žalobca ako dôkazy predložil Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru a Zmluvu o spotrebiteľskom REFINANC EXPRESE číslo 063/5006/16SU spolu so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a dodatkami zo dňa 10.04.2019 a zo dňa 05.12.2019, Zmluvu o postúpení pohľadávok č.XXXXXXXXXXX zo dňa 12.09.2022 s prílohou, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2022 s poštovým podacím hárkom, Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo účinné od 01.04.2015, Poslednú výzvu pred zosplatením zo dňa 16.06.2021 s doručenkou a Vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 04.08.2021 s doručenkou, Okamžitý (priebežný) výpis z účtu so stavmi za roky 2016 až 2022 a Pokus o zmier zo dňa 08.06.2023 s podacím hárkom.

4. Po výzve upomínacieho súdu ozrejmiť, na základe ktorej nesplnenej splátky žalovanej sa stal zročný celý dlh, resp. s ktorou splátkou bola žalovaná v omeškani 3 mesiace v dôsledku čoho žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru žalobca uviedol, že uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka nastalo podaním zo dňa 04.08.2021 v súlade so závermi Najvyššieho súdu SR a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky splatnej dňa 13.04.2021, premlčacia doba tak začala plynúť dňa 14.07.2021 a uplynula by 14.07.2024. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa v dôsledku podaného odporu žalovanej zo zákona zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 14 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu, kde konanie je vedené pod spisovou značkou 9Csp/28/2023.

5. Žalovaná podaný odpor odôvodnila tým, že vzhľadom na neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve (napr. poplatok za upomienku a administratívu vymáhania vo výške 25,-eur, poplatok za nečerpanie alebo nedočerpanie úveru alebo poplatok za odklad splátok vo výške 20,-eur) platobný rozkaz upomínacím súdom ani nemal byť vydaný. Žalovaná tvrdila, že jednalo sa tu podľa § 11 ods.1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročný a bezpoplatkový úver pre nedodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. f/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. h/). V tejto súvislosti poukázala na to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedený údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške XX.XXX,XX eur, čo nie je správne, keďže 270,81 eur, čo je pravidelná mesačná splátka (okrem poslednej 95. splátky) vynásobená počtom mesačných splátok 94 + posledná 95. splátka vo výške 270,54 eur je XX.XXX,XX eur. V zmluve podľa nej absentuje aj informácia o predpokladoch použitých na výpočet RPMN, ktoré je potrebné dosadiť do vzorca na výpočet RPMN a takto ich uviesť v spotrebiteľskej zmluve, na podporu čoho odkázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.3Co/7/2017 a rozsudok Súdneho dvora EÚ C-448/17 z 20.09.2018. Žalobca preto podľa žalovanej nemá nárok na plnenie, ktoré mu bolo platobným rozkazom priznané, nakoľko úver je bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva všetky náležitosti uvedené v ust. § 9 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spĺňa. Pokiaľ ide o RPMN a celkovú čiastku, poukázal na to, že podľa čl.IV ods.3 Zmluvy bol dlžník povinný až do posledného dňa lehoty, počas ktorej môže čerpať úver, mesačne platiť banke úroky z vyčerpanej čiastky úveru a že podľa Prílohy č.II k Zmluve, čl. II písm. a) ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje spotrebiteľovi čerpať peňažné prostriedky ľubovoľne, spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške. Úver mohol byť podľa tvrdenia žalobcu čerpaný v časovom intervale a pri výpočte RPMN aj výpočte celkových nákladov sa vychádzalo

v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch z predpokladu, že tento úver bol vyčerpaný v najskorší možný deň čerpania, a to okamžite a v plnej výške. V zmluve uvedená suma XX.XXX,XX eur tak okrem dohodnutých anuitných splátok uvedených v čl. VI ods.1 Zmluvy (94 x 270,81 eur + 270,54 eur) v sebe zahŕňa aj úrok vypočítaný od prvého do posledného dňa lehoty možného čerpania v zmysle ust. Čl. IV ods.3 Zmluvy, pričom sa vychádzalo z predpokladu, že úver bol vyčerpaný v prvý deň tejto lehoty v plnej výške. Konkrétne ide podľa neho o sumu 118,62 eur vypočítanú nasledovne : 18.993,-eur x 8,03 %/360 x 28. Celková čiastka je tak podľa neho v zmluve vyjadrená správne. Žalobca tvrdil, že v rámci výpočtu RPMN bola zohľadnená aj splátka úrokov vo výške 118,62 eur v súlade s Prílohou č. II k ZoSÚ. Pokiaľ ide o predpoklady použité na výpočet RPMN, zákon podľa žalobcu nevyžaduje uvedenie vzorca výpočtu RPMN, ktorý pre priemerného spotrebiteľa ani nie je zrozumiteľný, taký výklad zákona by bol contra legem, nakoľko zákon prísne rozlišuje pojmy vzorec na výpočet RPMN a predpoklady na výpočet RPMN.

7. Žalovaná písomnú dupliku nepodala.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovanej, jej schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a zároveň aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovanej. Zároveň ho vyzval aby vzhľadom na tvrdenie o postúpení pohľadávky banky odôvodnil a preukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách a nech tiež uvedie, akú sumu peňažných prostriedkov žalovaná celkovo reálne vyčerpala počas trvania zmluvného vzťahu (súčet všetkých uskutočnených čerpaní) a akú sumu reálne zaplatila od uzavretia zmluvy doposiaľ (súčet všetkých uskutočnených úhrad).

9. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 26.02.2024, v ktorom uviedol, že žalovaná dňa 13.06.2016 čerpala úver vo výške XX.XXX,-XXX a vykonala úhrady v celkovej výške XX.XXX,XX eur ktoré formou tam uvedenej tabuľky špecifikoval čo do dátumu, celkovo zaplatenej splátky ako aj započítania splátok. Čo sa týka podmienok postupiteľnosti pohľadávky, k tomu uviedol, že žalovaná bola jeho právnym predchodcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 16.06.2021 a vyhlásením úveru za predčasne splatný zo dňa 04.08.2021. Žalobca tvrdil, že v zmysle rozhodovacej praxe vyšších súdnych autorít a Najvyššieho súdu SR je listinu s názvom vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 04.08.2021 bez pochybností možné považovať za výzvu v zmysle § 92 ods.8 ZoB. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn.9Cdo/165/2022, podľa ktorého z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky, musí z nej byť zrejmá len konkrétna špecifikácia pohľadávky, ktorú má dlžník uhradiť a že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods.8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. Čo sa týka overenia schopnosti splácať úver, tvrdil, že existujúce záväzky žalovanej overil dopytom do úverového registra, z ktorého je zrejmé, že žalovaná v čase podania žiadosti mala v registri evidované tam uvedené záväzky, ktoré špecifikoval, pričom vzhľadom na to, že išlo o úver na splatenie úverových záväzkov a zánik niektorých úverov splatením, bral do úvahy splátku vo výške 274,-eur. Poukázal na to, že v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru uviedla žalovaná priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.420,-eur u zamestnávateľa IČO:45 683 484 a príjem žalovanej bol deklarovaný na základe čestného vyhlásenia zo dňa 13.05.2016. Pri nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb bral do úvahy životné minimum žalovanej, keďže tá v žiadosti o poskytnutie úveru uviedla rodinný stav vydatá a žiadne vyživované dieťa, preto jej životné minimum bolo v tom čase 198,09 eur. Argumentoval, že disponibilný zostatok z príjmu (947,91 eur) bol vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Poukázal na to, že jednalo sa o refinančný úver, odvolával sa na odporúčanie NBS č.1/2014 a tvrdil, že nakoľko poskytnutý úver vo výške XX.XXX,-XXX bol použitý na splatenie úverov so zostatkom XX.XXX,-XXX, čo nepredstavuje navýšenie novo poskytnutého úveru o 2.000,-eur ani 5 % zo zostatkov sumy refinancovaného úveru, má za to, že postupoval v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a opatrením NBS a riadne overil schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver.

10. Žalobca na pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu na žalobe trval poukazujúc na dôvody v nej písomne uvedené a na svoje ostatné písomné vyjadrenia a k nim pripojené dôkazy.

11. Žalovaná na pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu zotrvala na nesúhlasnom stanovisku k žalobe. Namietla nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, lebo podľa nej neboli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky vyplývajúce z § 17 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to jednak z dôvodu, že žalobca neskúmal riadne bonitu žalovanej, preto nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť a preto ani postúpiť nesplattnú pohľadávku. Poukázala na to, že vo vzťahu k skúmaniu bonity žalobca predložil len výpisy z úverových registrov, avšak v zmysle zákonnej úpravy bol povinný okrem takejto kredibility bonitu a spoľahlivosť skúmať aj cez domáci rozpočet žalovanej, jej pravidelné výdavky, k čomu žiadne dôkazy nepredložil a čo sa týka skúmania príjmu, okrem vyhlásenia o príjme je potrebné predložiť aj potvrdenie o príjme, kde žalovaná predkladala čestné prehlásenie. Navyše samotné predčasné zosplattnenie je podľa nej neplatný právny úkon pre svoju neurčitosť v zmysle § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, keďže súčasťou platného zosplattnenia musí byť uvedenie splátky, ktorá spôsobila zosplattnenie, aj kvôli tomu, aby sa spotrebiteľ vedel účinne brániť napr. námietkou premlčania. Žalobca preto nemá aktívnu vecnú legitímáciu a aj preto žiada žalobu zamietnuť.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, oboznámením sa s obsahom výsledkov lustrácie žalovanej v Registri obyvateľov SR a registri Sociálnej poisťovne (§ 295 CSP), keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav :

13. Zo žalobcom predloženej Zmluvy o spotrebiteľskom F. G. H. číslo XXX/XXXX/XXXX v ktorej ako veriteľ je označená OTP Banka Slovensko, a.s. súd zistil, že v jej úvodnej časti sú uvedené osobné údaje o žalovanej ako dlžníkovi, potom nasleduje článok I. kde je uvedené, že na základe žiadosti dlžníka sa banka zaväzuje za podmienok dohodnutých v tejto zmluve poskytnúť v prospech dlžníka klasický spotrebiteľský úver v sume XX.XXX,-XXX, na úverovom účte vedenom v Banke a dlžník sa zaväzuje, že úver použije dohodnutým spôsobom na dohodnutý účel, že poskytnutý úver banke vráti, zaplatí úrok, príslušenstvo a poplatky podľa tejto zmluvy za nižšie uvedených podmienok. V ďalšej časti článku I zmluvy (bod 2) je uvedené, že úver je poskytovaný za pevnú úrokovú sadzbu vo výške 8,03 % p.a., že poskytovaný je na účel splattenia úverov (bod 3), že ročná percentuálna miera nákladov je 8,52 % (bod 4) a že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy je XX.XXX,XX eur (bod 5). V článku III zmluvy je uvedené, že peňažné prostriedky z úveru budú použité na predčasné splattenie úverov vo VÚB banke a.s. v zmysle aktuálneho zostatku a zostatok bude bezúčelovo prevedený na účet žiadateľa. Splattanie úveru bolo dojednané v článku IV Zmluvy tak, že žalovaná bola povinná splattiť banke istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splattkách tak, že prvú splattku vo výške 270,81 eur zaplatí dňa 13.07.2016, ďalej splattky č.2 až 94 vo výške 270,81 eur že bude plattiť v 13.deň v mesiaci a splattku č.95 zaplatí vo výške 270,54 eur, a to dňa 13.05.2024, čo je deň konečnej splattnosti úveru. Podľa článku VII bod 2 písm. e) Zmluvy pri podstatnom porušení zmluvných povinností bola banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splattný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splattnosti s tým, že dlžník bude povinný vrátiť úver s úrokmi, poplatkami a príslušenstvom najneskôr do 10 kalendárnych dní od dňa doručenia oznámenia o vyhlásení úveru za splattný (čl.VII bod 5 Zmluvy).

14. Žalobca tvrdil, že pre nesplattanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splattok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splattnosti pohľadávky z dôvodu neplattenia predčasne zosplattnený a pohľadávka veriteľa následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok (nachádzajúcej sa na č.l. 29 až 34 spisu) postúpená na žalobcu.

15. Z Listu označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splattný“ zo dňa 04.08.2021 súd zistil, že OTP Banka Slovensko, a.s. ním žalovanej oznámila, že vzhľadom na vzniknutý nedoplatok vo výške 1.482,30 eur v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy banka vyhlasuje predčasnú splattnosť úveru vrátane úrokov a poplatkov so zostatkom XX.XXX,XX eur a vyzvala ju na predčasné splattenie zostatku úveru s príslušenstvom.

16. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrattenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou uplatňuje sa

právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

17. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanej nadobudol postúpením, pričom ako na dôkaz odvolával sa na zmluvu o postúpení pohľadávok, prílohu k tejto zmluve s identifikáciou postúpenej pohľadávky a ako dôkaz predložil tiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 22.09.2022 s poštovým podacím hárkom.

18. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol. Podľa názoru súdu neboli v spore preukázané zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky banky a aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej, či čo i len jej časti na žalobcu. Už z uvedeného dôvodu súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu súd musí skúmať vždy, ex offo, aj preto súd žalobcu pred pojednávaním vyzval odôvodniť a preukázať splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky. Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu odôvodnenú absolútnou neplatnosťou predčasného zosplatnenia úveru pre jeho neurčitosť a tiež pre nedôsledné skúmanie bonity žalovanej vzniesla aj samotná žalovaná.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale banka- OTP Banka Slovensko a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej bola mu ešte pred podaním žaloby postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, a to ex offo, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017 z ktorých cit.“ Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.- (nález Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014.“

20. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky zo spotrebiteľského úveru a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať vždy, a to ex offo je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu bankou preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Teda označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne vid' napr. aktuálne rozsudky Krajského súdu Prešove sp.zn.3CoCsp/11/2021 alebo 7CoCsp/38/2020. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn.7CoCsp/38/2020 otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,„

21. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č.483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky upravoval ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (teda ku dňu 20.09.2022, podľa oznámenia o postúpení pohľadávky) § 92 ods.8 zákona o bankách. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite

dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.^{87ad}) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Aj podľa § 17 ods.1 a 2 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20.09.2022 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

23. V zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2018 bol pod číslom R 60/2018 publikovaný judikát so záverom, cit. „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 92 ods.8 zákona o bankách, pričom predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

24. V súvislosti so svojim názorom, že ust. § 92 ods.8 zákona o bankách normuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky súd dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017. V zmysle uvedeného rozhodnutia totiž podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

25. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa preto takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje

dobromyseľnosť postupníka, nehovoriac o tom, že v tu súdenom spore postupníkom je obchodná spoločnosť špecializujúca sa práve na hromadné vymáhanie postúpených pohľadávok, ako je súdu známe z jeho činnosti.

26. S poukazom na vyššie uvedené žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené už len preto, lebo žalobca nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods.8 zákona o bankách. Súd má za to, že pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná (čím nebola splnená zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods.8 zákona o bankách a ani podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch.) Žalobca navyše podľa názoru súdu nepreukázal ani relevantnú písomnú výzvu banky tak, ako ju má na mysli § 92 ods.8 zákona o bankách.

27. Keďže podľa zmluvy konečná splatnosť úveru mala nastať až dňa 13.05.2024 a k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť už dňa 20.09.2022, na to aby išlo o pohľadávku splatnú musela by byť platne predčasne zosplatená čo sa tu nestalo. Súd predčasné zosplatenie úveru nepovažuje za platný právny úkon jednak z dôvodu, že podľa názoru súdu toto vôbec nespĺňa náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 37 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ale aj preto, že súd z dôvodov rozvedených ďalej úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalovaná vzhľadom na výšku úhrad uskutočnených do času, kedy veriteľ úver predčasne zospláťoval vôbec nebola v omeškaní a v omeškaní nebola ani v čase postúpenia pohľadávky, preto splatná pohľadávka, ktorá by mohla byť predmetom postúpenia tu neexistovala.

28. Zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, v čase kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť (04.08.2021) upravoval § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Pokiaľ ide o samotné predčasné zosplatenie pohľadávky, toto musí spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Musí spĺňať požiadavku jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje napr. na Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autorov Števcík, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 – 450, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2019. 636 s. z ktorého cit. "Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky dodávateľom je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranného konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG v.Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v.Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG a Josef Egbinghoff v.Stadtwerke Ahaus GmbH. Medzi uvedenými situáciami vidíme nevyhnutnú analógiu, ktorú medzičasom z hľadiska nevyhnutnosti odôvodnenia vyhlásenia predčasnej splatnosti potvrdzuje aj súdna prax."

30. Krajský súd v Prešove už v rozsudku zo dňa 28.06.2018 sp.zn.6Co/26/2017 vo vzťahu k náležitostiam zosplatenia dlhu uviedol, že "taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zospláťoval celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§37 ods.1 OZ)".

31. Uvedený názor opakovane potvrdený bol aj v ďalších rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (vid' napr. rozsudok zo dňa 29.10.2019 sp.zn.20Co/90/2019, bod 17 jeho odôvodnenia) a zotrváva

na ňom aj aktuálna rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove (vid' napr. aktuálne rozhodnutia sp.zn.7CoCsp/23/2023 alebo 22CoCsp/30/2023).

32. Nakoľko sa za súčasť ustálenej judikatúry považuje až názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (k tomu viac v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018) súd poukazuje na to, že tento v dvoch úplne aktuálnych rozhodnutiach – a to v uznesení sp.zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 ktoré sa týkalo práve žalobcu a preto musí mu byť dobre známe, ale aj v uznesení sp.zn. 2Cdo/149/2021 potvrdil, že podmienkou platného predčasného zosplatnenia úveru je „potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ“ (citované z bodu 14.2 odôvodnenia unesenia sp.zn.2Cdo/149/2021).

33. O uvedenom by nemali byť žiadne pochybnosti, nakoľko v už spomínanom uznesení zo dňa 24.01.2024 sp.zn.5Cdo/2/2023 týkajúcom sa práve žalobcu Najvyšší súd v poslednej vete bodu 14.2 odôvodnenia výslovne a jasne uviedol, že cit.“ V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

34. Tu žalobcom predložené „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ zo dňa 04.08.2021 ale ani jemu predchádzajúca „Posledná výzva pred zosplatnením“ zo dňa 16.06.2021 špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh neobsahujú, preto súd aplikujúc vyššie uvedené závery Najvyššieho súdu SR predčasné zosplatnenie úveru má tu za neplatné.

35. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný neobsahovalo identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, uvádzalo len celkovú dlžnú sumu 1.482,30 eur a takisto posledná výzva pred zosplatnením obsahovala len uvedenie jednej, súhrnnej výšky bankou evidovanej dlžnej sumy (tu 1.136,57 eur) bez akejkoľvek jej bližšej špecifikácie a vymedzenia (či ide len o splátky, alebo aj o poplatky či sankcie, ak ide len o splátky, ktoré konkrétne splátky sú nezaplatené, s ktorými konkrétne má byť žalovaná v omeškaní a podobne). Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve tým, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Ak nie je uvedená napr. splátka, pre nezaplatenie ktorej sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, potom spotrebiteľ nevie posúdiť splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru, nevie sa voči nemu adekvátne brániť, nevie kedy vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne plynúť premičacia doba celého zročného dlhu. Ak by stačilo urobiť vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru oznámením tejto vety s poukazom na nejaké porušenie (ktoré si spotrebiteľ má len sám odvodiť štúdiom ďalších dokumentov) bez konkrétneho uvedenia, ktorá splátka je tou splátkou, s ktorou spotrebiteľ podľa dodávateľa je viac ako 3 mesiace v omeškaní a pre ktorú sa právo zosplatnenia úveru využíva, potom by to bol sám spotrebiteľ a v prípade súdneho sporu až súd, ktorý by mal ex offio vykonať audit stavu skutkového a právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a vyhľadávať dôvod oprávnenosti tohto úkonu, pričom by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré dodávateľ pri vykonaní tohto úkonu ani nepomyslel, čo je neprípustné. Súd preto už z uvedených dôvodov oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti považuje za absolútne neplatný právny úkon.

36. Avšak i keby toto oznámenie bolo obsahovo perfektné, určité a zrozumiteľné, i tak by to na výsledku tohto sporu nič nemenilo, lebo súd by ho i tak nemohol považovať za platné, keďže žalobca nepreukázal ani splnenie základnej zákonnej podmienky platného predčasného zosplatnenia, tak ako vyplýva z § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka (nepreukázal omeškanie dlžníka) a neplatné by bolo aj z dôvodu podľa § 11 ods.2 a § 7 ods.1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Žalovaná podľa názoru súdu v okamihu predčasného zosplatnenia úveru nebola v omeškaní, lebo na rozdiel od žalobcu súd jej poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalovaná bola povinná v dohodnutých termínoch splatnosti splátok platiť len splátku vo výške rovnajúcej sa príslušnej časti čistej úverovej istiny a v čase predčasného zosplatnenia úveru všetky takéto splátky zaplatené mala.

38. Súd úver za bezúročný a bez poplatkov považuje v zmysle § 11 ods.1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 23.05.2016 preto lebo v zmluve absentuje správne uvedenie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k) tohto Zákona (ročná percentuálna mieru nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov).

39. Žalovaná už v odpore proti platobnému rozkazu dôvodne poukázala na nesprávne uvedenie tejto náležitosti poukazujúc na to, že pri vynásobení výšky a počtu splátok uvedených v zmluve (94 splátok x 270,81 eur + jedna splátka vo výške 270,54 eur) je výsledkom celkovo splatná suma XX.XXX,XX eur a nie suma XX.XXX,XX eur uvedená v zmluve.

40. Argumentácia žalobcu, že suma XX.XXX,XX eur je v zmluve uvedená preto, lebo úver mohol byť čerpaný v časovom intervale a tak pri výpočte RPMN aj výpočte celkových nákladov sa vychádzalo z predpokladu, že bol vyčerpaný v najskorší možný deň čerpania okamžite a v plnej výške a že suma XX.XXX,XX eur preto okrem dohodnutých anuitných splátok v sebe zahŕňa aj úrok 118,62 eur vypočítaný od prvého do posledného dňa lehoty možného čerpania v zmysle čl. IV ods.3 zmluvy neobstojí jednak preto, lebo suma 118,62 eur ako úrok za dané obdobie, ako súčasť celkových nákladov spotrebiteľa a predpoklad na výpočet RPMN v zmluve nikde uvedená nie je, ale aj preto, lebo zmluva uzavretá bola dňa 23.05.2016, čo pri lehote čerpania úveru do 11.06.2016 uvedenej v článku III bod 2 zmluvy znamená, že išlo len o obdobie 20 dní (medzi 23.05.2016 a 11.06.2016) a preto nebol absolútne žiaden dôvod kalkulovať do celkovo splatnej sumy a celkových nákladov úrok za 28 dní ako to uvádzal žalobca vo svojom výpočte sumy 118,62 eur (vo vyjadrení z 25.09.2023 tvrdil, že ide o výpočet $18.993,-\text{eur} \times 8,03 \% / 360 \times 28$).

41. Aj v žalobcom predložených Štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere (čl.48 spisu) ktoré platné mali byť od 19.05.2016 do 02.06.2016 je zjavne nesprávne uvedené, že po splnení podmienok môže klient čerpať úver postupne v lehote od 13.05.2016 do 11.06.2016, lebo zo zmluvy žiadna taká doba čerpania nevyplyva a ani vyplývať nemôže, keďže zmluva uzavretá bola až dňa 23.05.2016 a až v tejto deň žalovaná podľa údajov v nich uvedených prevzala aj dané štandardné informácie (čl.50 spisu).

42. Samotná zmluva pritom uvádza (čl. I bod 5), že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vo výške XX.XXX,XX eur je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy čo rovnako nie je pravdivý údaj a tvrdenie lebo odo dňa uzavretia zmluvy (23.05.2016) do 11.06.2016 nemohlo reálne plynúť 28 dní a preto nemohol veriteľ vôbec platne kalkulovať s úrokom za dané obdobie čerpania. K tvrdeniam žalobcu, že o uvedení údajov o RPMN v neprospech spotrebiteľa možno hovoriť len vtedy, ak je v zmluve uvedená nižšia RPMN ako je jej skutočná hodnota súd uvádza, že na to aby náležitosť zmluvy (RPMN, celková čiastka, všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov) bola vyjadrená určito a zrozumiteľne (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka) nesmie ísť o údaj logicky rozporný, kde jedna časť zmluvy odporuje druhej a jeden údaj nekorešponduje inému údajovi v tejto istej zmluve. Údaj o celkovo splatnej sume je tu preto neurčitý a nemôže ísť o platne uvedenú náležitosť v zmluve, lebo nikde nie je uvedené, že suma XX.XXX,XX eur pozostáva ešte z úroku 118,62 eur a navyše už v čase uzavretia zmluvy bolo zrejmé, že úrok vo výške 118,62 eur súčasťou celkovo splatnej čiastky objektívne nikdy byť nemôže lebo je vypočítaný za 28 dní, ktoré ale od uzavretia zmluvy do konca doby čerpania uplynúť nemohli, čo v čase uzavretia zmluvy bolo zrejmé a jasné (reálne nakoniec k čerpaniu došlo podľa výpisu z účtu na čl.14 spisu až dňa 13.06.2016).

43. Článok IV bod 3 zmluvy na ktorý sa žalobca odvolával hovorí o platení úrokov do posledného dňa lehoty možného čerpania úveru z vyčerpanej čiastky úveru, preto ak zmluva uzavretá bola až 23.05.2016 a úver čerpaný bol až 13.06.2016, nebol žiaden dôvod do zmluvy v rámci celkovo splatnej sumy uvádzať úroky za čas pred uzavretím zmluvy. Je teda zrejmé, že RPMN a celkovo splatná suma neboli vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods.2 písm k) ZoSÚ).

44. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa podľa § 19 ods.2 ZoSÚ použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú definované v § 2 písm, g) tohto zákona a tie ako jeden zo základných predpokladov výpočtu RPMN v zmluve uvedené vôbec nie sú (podpora

viď rozsudok Krajského súdu v Prešove v spore žalobcu sp.zn.7CoCsp/30/2023, bod 31 odôvodnenia). Ich vyjadrenie v celkovo splatnej sume je z už uvedených dôvodov nesprávne a odporujúce iným častiam zmluvy a samotnému dátumu jej uzavretia.

45. Prvá splátka bola podľa zmluvy splatná 13.07.2016, splatnosť splátok bola dohodnutá k 13.dňu v mesiaci. Pri bezúročnom a bezpoplatkovom úvere je potom potrebné vychádzať z jednej splátky vo výške 199,93 eur očistenej od úrokov a poplatkov (XX.XXX,-eur : 95 splátok), čo pri zohľadnení toho, že žalovaná podľa tvrdenia a poskytnutého prehľadu samotného žalobcu vo vyjadrení zo dňa 26.02.2024 do predčasného zosplatnenia (t.j. do 04.08.2021) zaplatila XX.XXX,XX eur, pričom na to, aby nebola v omeškaní zaplatenú potrebovala mať sumu XX.XXX,XX eur (61 splátok bezúročného a bezpoplatkového úveru po 199,93 eur), potom je zrejmé, že do predčasného zosplatnenia (04.08.2021) v žiadnom omeškaní nebola a nebola v ňom ani ku dňu postúpenia pohľadávky (20.09.2022) lebo k tomuto dňu zaplatených mala mať 75 splátok po 199,93 eur čo je suma XX.XXX,XX eur a nakoľko zaplatenú mala sumu XX.XXX,XX eur, nebolo splatnej pohľadávky ktorú by veriteľ v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách a § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch mohol na žalobcu dňa 20.09.2022 platne postúpiť.

46. Navyše je podľa názoru súdu dôvodné aj tvrdenie žalovanej o nemožnosti veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru vzhľadom na § 11 ods.2 ZoSÚ preto, že nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods.1 pri preverení bonity žalovanej, keď pri skúmaní príjmu ako povinne preverovaného údajov uspokojil sa len s čestným vyhlásením žalovanej, čo na náležité preverenie bonity nestačí. Podľa čestného vyhlásenia jej príjem mal byť 1.420,-eur, avšak podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni (č.l.193 spisu) v tom čase mala vymeriavací základ len 429,-eur mesačne. Nie je možné vychádzať len z tvrdení, či čestného prehlásenia spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi. Odborná starostlivosť jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018 alebo 33Cdo/201/2018 zo dňa 20. marca 2019, Ústavný súd Českej republiky, nález III. ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019).

XX. Súd sa navyše nestotožňuje s názorom žalobcu, že podmienka písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách je tu splnená vo forme „Vyhlásenia úveru za predčasné splatný“. K uvedenému súd uvádza, že je pravdou, že rozhodovacia prax všeobecných súdov vrátane Najvyššieho súdu SR nie je jednotná v názore, či ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného dlhu alebo či je za takúto výzvu možné považovať aj výzvu realizovanú podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, resp. oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že ich obsahom bola výzva dlžníkovi na zaplatenie (nakoľko pre platné zosplatnenie pohľadávky museli byť kumulatívne splnené dve podmienky - omeškanie dlžníka so zaplatením splátky minimálne 3 mesiace a písomné upozornenie dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva).

48. K poukazu žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 preto súd uvádza, že nateraz ho ťažko možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ak v iných rozhodnutiach – v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020, v uznesení sp.zn. 4Cdo/75/2020 ale aj v uznesení sp.zn.2Cdo/203/2021 (viď body 40 až 44 odôvodnenia) – práve Najvyšší vyslovil SR, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, a že preto nemôže súd za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 v konkrétnostiach uviedol, že z ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách vyplýva „reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní s o splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“

49. Súd v súvislosti so svojim názorom, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, poukazuje aj na rovnaké závery pracovného stretnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove a sudcov súdov v jeho obvode zo dňa 29.04.2024 za účasti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, kde jedným z bodov programu bola práve rozdielna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v tejto otázke. Súd poukazuje aj na aktuálne rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.7CoCsp/23/2023 zo dňa 19.02.2024 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.03.2024 sp.zn.41CoCsp/1/2024 potvrdzujúce tento názor.

50. Nemali by byť navyše žiadne pochybnosti o potrebe uprednostniť výklad v prospech spotrebiteľa a jeho ochrany (podporne napr. bod 22 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV ÚS 69/2023).

51. Pokiaľ ide o predložené oznámenie o postúpení pohľadávky, tak k tomu súd uvádza nasledovné. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 92 ods.8 zák. o bankách. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v už spomínanom rozhodnutí sp.zn.1Cdo/147/2017 v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

XX. Žaloba tak zo všetkých hore uvedených dôvodov musela byť zamietnutá bez ďalšieho, keďže žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu (splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky).

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mala žalovaná, keďže žaloba proti nej bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.